

КАНАРЧЕ

БЮЛЕТИН ЗА КРАСОТАТА, ВЯРАТА И БОРБАТА

ЕДИН ПОЗАБРАВЕН, НО МНОГО ЗНАЧИМ ФИНАЛ НА БОТЕВ

Може би доста от ботевистите не си спомнят за финала между Ботев и ЦСКА от 1990г. за Купата на Съветската армия. Този мач изглежда някак между другото, защото все пак това е и първият финал на канарчетата в турнир, който е от турнир трети по значимост. Но реално този финал се оказва последен в историята на Купата на Съветската армия и влиза в историята.

Преди да разкажем за самия финал трябва да направим много важно уточнение защо турнирът става трети по значимост. През 1981 г. се появяват два турнира - единият е Купата на Съветската армия, който реално от 1944 си е със статут на национална купа, дава право на участие в турнира за Купата на носители на купи и реално до тогава няма друг турнир. През 1981 г. обаче се появява турнирът за Купата на Народна република България, чийто първи две издания са като трети турнир и дават участие в турнира за Купата на УЕФА.

Това обаче се променя през

1983 г. и от тогава Купата на НРБ става първостепенен турнир и дава право на участие в КНК, а Купата на Съветската армия си остава като турнир, но втори по значимост и победителят получава право за участие в турнира за Купата на УЕФА.

През сезон 1989-1990 е последното издание на Купата на Съветската армия. Ботев започва с успех над Димитровец (Ковачевци) с 4:2. В осминафиналите Ботев

се справя с Хебър с 3:1. В четвъртфиналите Ботев се справя и с Левски на Герена, побеждавайки с 2:0, а головете отбележават Антим Пехливанов в 60-та минута и Иван Кочев в 66-та минути. Левски далеч не подценява мача и излиза с доста от титулярите си затова и успехът е още по-ценен за Ботев и то в София.

В полуфинала Ботев се справя с 3:1 над Локомотив София у дома. Антоли Нанков открива

БОРИС БОЖИЛОВ – МЕЧТАЯ СИ НИЕ, ФЕНОВЕТЕ, ДА ПРОМЕНИМ НАЧИНА СИ НА МИСЛЕНЕ И ДА НЕ ИЗПАДАМЕ В КРАЙНОСТИ

Борис Божилов е на 42 години от град Пловдив. Привърженик е на „Ботев“ от малък, а е и един от активните членове на Сдружение ПФК Ботев. Все така силно се вълнува при всеки мач на „канарчетата“ и успява да предаде жълто-черната магия и на децата си.

Ето какво още сподели с нас Борис за любовта си към „Ботев“, за спомените свързани с любимия клуб и за мечтите си за бъдещето.

Ти си един от активните членове на Сдружение ПФК Ботев. От кога членуваш и какво те накара да се присъединиш към Сдружението?

Членувам в Сдружение ПФК Ботев Пловдив от 2020 година, когато Ботев Пловдив беше в труден момент и трябваше да се събират пари за неговото спасение. С няколко приятели решихме да влезнем и така да помогнем на клуба и от тогава членуваме в Сдружението.

Какво би казал за дейността и инициативите на Сдружението?

Сдружението е стълб и пазител на историята на ПФК Ботев Пловдив и това, за съжаление, не се разбира от доста наши фенове. През изминалата година имаше редица събития, които отбелязаха 110-годишнината на нашия клуб и лично аз се надявам, че те успяха да

запали искрата на малките и да върнат спомените на големите.

За мен е важно всеки ботевист, който има възможност, да членува в Сдружението и безкористно да помага за развитието на идеята Ботев Пловдив, защото „Ботев“ е повече от отбор и от нас зависи да го предадем на следващото поколение - запазен с всички ценности, за които са се борили хората преди нас.

А как започна любовта ти към „Ботев Пловдив“? Кой запали искрата?

Логично и както при повечето хора любовта към Ботев Пловдив запали баща ми, който ме заведе за първи път на мач, и после ескалира заедно с приятелите от махалата. Баща ми

никога не е бил голям фен на отбора, като роден и израснал в квартал Кършияка за него отборът на първо място винаги е бил Марица, но като човек от по-старото поколение е подкрепял всички пловдивски отбори.

Спомняш ли си първия мач на който си бил?

Честно казано не помня първия мач, на който съм бил, но може би първите, от които имам ярък спомен, са мачовете с „Фенербахче“ и „Олимпикос“ на стадион „Пловдив“. Помня тълпите от хора, които вървяха покрай река Марица на отиване и обратно, пълния стадион и атмосферата.

А имаш ли някоя интересна или забавна случка, свързана с „Ботев“?

Имам много спомени, свързани с любимия отбор, но може би два се открояват. Единият е едно паметно пътуване до Стара Загора с влак, а при другата случка едно момче от квартала, за което нямаше място в колата и пътува в багажника за мач на „Ботев“.

Кой е любимият ти футболист на „Ботев“, настоящ или бивш и защо? А имаш ли любимец от сегашния отбор?

Любими футболисти през годините съм имал много, като се започне от Бо Хвойнев (може би защото ми беше адаш), ми нем през Коце Видолов, Марин Бакалов, после през трудния период на Христоловото време – Лилчо и Георги Христов и вече по-новите Иван Цветков, Тодор Неделев, Томас Иршак и Вандер. Вече сме на възраст и нямам чак толкова любими футболисти (или по-скоро няма кой да запали искрата), но за сина ми всеки един му е любимец и иска снимка с него.

Какво би споделил за себе си?

С какво се занимаваш и какви други интереси и хобита имаш, освен жълто-черната идея?

След завършване на Пловдивския университет имах престой в Англия (малко над 2 години), но липсата на семейство, приятели и любовта към „Ботев“ Пловдив ме накара да се прибера и от тогава се занимавам с неща, свързани с футбол и спорт. Работих над 15 години в една кипърска компания за спортни резултати, а от миналата година се преместих в един от най-големите доставчици на спортни резултати и статистика – Енетпулс. От няколко месеца вече имаме офис и в Пловдив. Успях да превърна хобито си в работа, за което съм страшно благодарен. В свободното си време обичам да спортувам – футбол, каране на колело и да прекарвам време със семейството си. От няколко години синът ми тренира футбол и обикаляме малките терени заедно.

Каква е голямата ти мечта, свързана с „Ботев“?

Както всеки един ботевист, така и аз искам да гледам един силен Ботев, който във всеки мач играе за победа, без страх срещу когото и да се изправя.

Но най-голямата ми мечта е ние феновете да променим начина си на мислене и да не изпадаме в крайности - при всяка победа да сме в небето, а при загуби да ги линчуваме. Мечтая още стадион „Христо Ботев“ да е пълен на всеки мач, независимо от класирането.

НЕВЕРОЯТНАТА ИСТОРИЯ НА ОЛИВИЕ ЖИРУ

Вече доста години Оливие Жиру е в елита на световния футбол. Парadoxално е, че въпреки успехите, които е постигнал, много малко футболни фенове по света биха го включили в своите идеални отбори. Но кариерата на французина наистина е зашеметяваща и успехите го следват навсякъде, където играе, а това е нещо за което много малко футболисти могат да се похвалят и едва ли е плод само на късмет.

Накратко – Оливие Жиру е шампион на Франция с „Монпелие“ и на Италия с „Милан“, носител на FA купата на Англия с „Арсенал“ и с „Челси“, печелил е Купата на УЕФА и Шампионската лига с „Челси“ и, разбира се – с Франция става световен шампион през 2018 г. В богатата си кариера дотук има отбелязани 271 гола за клубните си отбори и 54 гола за националния отбор на Франция!

Оливие Жиру е плод на младежката академия на „Грено-

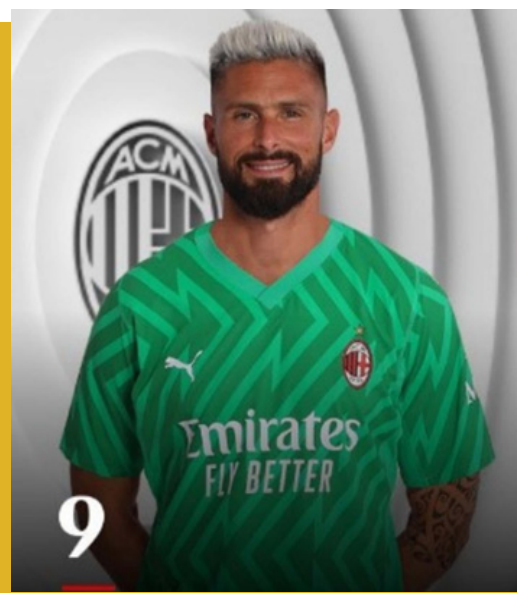
бъл“. Той подписва първия си професионален договор с френския клуб на 21-годишна възраст и започва да играе в резервния отбор на тима – в петото ниво на френския футбол. В последствие Жиру е повикан в първия отбор, но първоначално не успява да стигне до титулярно място и е отдаден под наем в тима на Истрес.

След успешен период под наем Жиру се завръща в „Гренобъл“ с надежди да получи значително игрово време, тъй като клубът играе в Лига 1. Клубният мениджър Мехмед Баждаревич обаче е на друго мнение. Според него „Жиру не е на ниво да играе сред елита“, ето защо нападателят е поставен в трансферния списък и не след дълго поема към „Тур“ – клуб от Лига 2 на Франция. Жиру не крие разочарованието си, но и не спира да се бори за мечтите си. И така лека-полека поема по пътя на големите успехи. За „Тур“ Жиру бележи общо 38 гола и е забелязан от редица големи отбори.

През 2010 г. е обявен трансфера му в отбора от лига 1 – „Монпелие“. Трансферната сума е 2 милиона евро. Времената бяха други, трансферните суми също! В „Монпелие“ Жиру продължава да играе на постоянно високо ниво и за пръв път играе в Европейските клубни турнири. През първия си сезон с тима той стига до финал за купата на Франция, който отборът му губи с 0:1 от ПСЖ. Затова пък през втория си сезон Жиру е още по-убедителен на върха на атаката на „Монпелие“, а клубът печели първата си и единствена до момента шампионска титла на Франция!

Нататък всички знаем историята – „Арсенал“, „Челси“, „Милан“, Франция и навсякъде голове, купи и титли. Дори и днес 37-годишният нападател е важна част от „Милан“ и има отбелязани 4 гола в 7 мача през този сезон.

Наскоро обаче Оливие Жиру добави ново, немислимо постижение в и без това богатата си кариера – беше избран за вратар на кръга в Калчото! А как се случи това - след като вратарят на „Милан“ Майк Меньян получи червен картон в края на мача срещу Дженоа, опитният французин сложи ръкавиците. И не само това – негова решителна намеса в добавеното време запази мрежата на „Росонерите“ суха и така „Милан“ стигна до ценна победа.

След любопитния момент маркетинговият екип на италианците реагира подобаващо – за кратко в сайта на „Милан“ Жиру беше поставен в групата на вратарите, а вратарска флаanelка с неговото име и номер беше пусната в продажба. Лимитираната серия от екипа беше разпродадена в рамките на 24 часа!

Дори на 37 години Оливие Жиру продължава да изумява и да трупа нови постижения в уникалната си кариера! И едва ли това ще бъде последното.

FUN CORNER

Йордан Лечков: Че кой ни иска оставките? Никъде не са ме замеряли с камъни

24 Автор: Екип Plovdiv24.bg 20:12 / 18.10.2023 Коментари (8) 5086

в 46-та минута за гостите, но Тодор Зайцев в 50-та успява да изравни. Мачът трябва да се решава след продължения, след като при 1:1 завършва редовното време. В тях Тодор Зайцев от дузпа в 105-та и Антим Пехливанов в 115-та минута класират Ботев за осми финал.

Във финала тимът се изправя срещу ЦСКА, който е имал далеч по-лек път към финала, елиминирайки Пирин Благоевград, Локомотив Горна Оряховица, Сливен и Берое.

ЦСКА разполага с играчи като Трифон Иванов, Емил Костадинов, Христо Стоичков на вратата е Илия Вълв, а в състава са двама юноши на Ботев - Димитър Младенов, Марин Бакалов, както и още един бивш играч на Ботев - Георги Георгиев. Старши треньорът на тима е Димитър Пенев.

ЦСКА е станал шампион категорично пред втория Славия с 9 точки аванс. В същия сезон армейците са близо до титла, след като играят и финал в турнира за Купата на НРБ, но там Сливен

ги побеждава изненадващо с 2:0 и печели трофея.

Финалът между Ботев и ЦСКА е последен мач за сезон 1989-1990 в българския футбол и се играе на 5 юни 1990 г. на стадион "Славия" в София пред около 3000 зрители.

Ботев започва отлично двубоя и с гол на Цветозар Дерменджиев в 6-та минута открива резултата. В 65-та минута Емил Костадинов изравнява, а в 77-та Трифон Иванов прави пълния обрат за ЦСКА и тимът в крайна сметка печели трофея. Въпреки загубата обаче младият отбор на Ботев оказва силен отпор на ЦСКА, който е далеч по-опитен. Реално от звездния отбор от 80-те години за Ботев играят само Запрян Раков, Трифон Пачев, Антим Пехливанов и Петър Зехтински, а останалите са тепърва прощаващи юноши, които ще бъдат в основата на отбора през 90-те години. Ботев е воден от легендата Динко Дерменджиев - Чико, а в отбора личат и имената на играчи, които правят много сериозни кариери като Иван Кочев, Христо Коилов, Цветозар Дерменджиев, Тодор

Зайцев, Борис Хвойнев.

Пътят на Ботев до финала:

III кръг: Димитровец (Ковачевци) – Ботев 2:4
1/8 финал: Ботев – Хебър 3:1
1/4 финал Левски София – Ботев 0:2
1/2 финал Ботев – Локомотив София 3:1 (след прод.)

Финал: ЦСКА – Ботев Пловдив 2:1

Голове: 0:1 Цветозар Дерменджиев 6 мин. 1:1 Емил Костадинов 65 мин. 2:1 Трифон Иванов 77 мин.

Ботев: Владо Чернев, Трифон Пачев, Михаил Страков, Иван Кочев, Запрян Раков, Христо Коилов (Петър Къртев 90 мин.), Цветозар Дерменджиев, Тодор Зайцев, Антим Пехливанов, Петър Зехтински, Борис Хвойнев (Илко Топалов 53 мин.)

ЦСКА: Илия Вълв, Емил Димитров, Трифон Иванов, Стефан Бачев, Димитър Младенов, Костадин Янчев, Емил Костадинов, Христо Стоичков, Георги Георгиев, Марин Бакалов (Мариус Уруков 85 мин.), Славчо Илиев

Бюлетин Канарче е издание на Сдружение ПФК Ботев. Сдружението е юридическо лице с нестопанска цел. То е носител и пазител на историята и традициите на футболен клуб Ботев Пловдив.

Екип: Ангел Джорапов, Бойчо Попов, Валентин Видолов, Васил Златев, Васил Киризиев, Вилияна Чаушева, Георги Влахинов, Георги Семов, Даниела Кашилска, Михаил Чомпалов.

Специална благодарност на Botev Media за използваните снимки!

За контакти:

kanarche.press@gmail.com

botevplovdiv.org

 Страница на бюлетин „Канарче“